

De fantasie van den Inlander illustreerde sterk dit onderwerp. Enkelen wisten te vertellen, dat hij op Atjeh de schrik van den vijand was geweest, dat hij tal van Atjehers had omgebracht; dat hij de gast was geweest van den Gouverneur-Generaal en den Legercommandant; dat Residenten zich beijverd hadden hem de hand te drukken.

Daarbij kwamen de wonderlijke omstandigheden, die bij zijne terugkomst hadden plaats gehad. Zijn vader, die hem omstreeks drie jaren geleden bij zijn vertrek vervloekt had, was vermoord.

Zonder dat Achmad den ellendeling kende, had hij den man om het leven gebracht, die Sarina wilde wegvoeren. De beide mannen, die niet geëerd, doch zeer gevreesd waren, waren gelijktijdig van den aardbodem verdwenen. Geen wonder, dat Achmad bij zijne omgeving beschouwd werd

als eene buitengewone verschijning en wanneer het volk op het oogenblik zijn kapala-kampong had moeten kiezen, zeker zou de keuze op Achmad vallen.

Toen Saridin een paar dagen in de gevangenis zat en daardoor verstoken was van het heulsap, dat zijn lichaam ondermijnd had, kwijnde hij weg, en werd ziek. De assistent-resident, die het einde van den ouden man zag naderen, vergunde hem in huis te worden verpleegd en een paar dagen later gaf hij den geest in de armen van zijne dochter.

Voordat de assistent-resident weder naar Malang vertrok, liet hij de mannelijke bevolking bijeenkomen en deelde haar mede, dat het Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal behaagd had den

gewezen sergeant Achmad, Ridder der Militaire Willemsorde, te benoemen tot kapala-kampong van P... en dat hij er trotsch op was, dat zulk een man tot zijne afdeeling behoorde. Hij drukte hem hartelijk de hand. De mannen jubelden uit den grond van hun hart.

„Achmad,” zei op dien dag Sarina, „ge moet me eens wat vertellen. Hebt gij mij dikwijls door tusschenkomst van den pangoeloe geschreven?”

„Ja, waarom vraagt ge me dat.”

„Omdat ik weet, dat die man ons heeft bedrogen. Reeds uit den eersten brief las hij mij voor, dat ik maar niet meer aan u moest denken, omdat ge begreep, dat er nooit iets van een huwelijk kon komen. Een paar maanden

En zij geleidde hem naar het rijstblok.